

[Johan Asmussen.]

sparing, ja, så kunne man jo undvære alt det dér kineseri; det må vi kunne være enige om alle sammen.

Men så længe vi tumler rundt med et skattesystem, der er i den grad ude af trit med nutiden, nutidens forhold og menneskene, som de er her i Danmark i dag, så længe er vi nødt til at operere med den slags love, og så må vi naturligvis være relativt tilfredse med, at de gøres så praktiske som muligt, og at reglerne samles ét sted, så man ved, hvor man skal slå op, når man skal beskæftige sig dermed. Vi må vel så klare os et stykke tid med at have en lov, hvori der forhåbentlig — bortset fra de korrektioner, der nu kan komme under udvalgsarbejdet — i de kommende år ikke behøver at ske andre ændringer end forhøjelse af beløbet, for det går jeg ud fra må komme inden for en kortere tid; man må vel regulere de 2.500 kr. ligesom alle andre beløbsstørrelser inden for vor lovgivning.

Men jeg kan altså i hvert fald tilsige mit partis støtte til dette lovforslag.

Niels Westerby: Når man i den gældende lovgivning åbner adgang til, at folk kan foretage indskud på kapitalbindingskonti, så er det også rigtigt af finansministeren at fremsætte et lovforslag som det foreliggende. Det er jo i virkeligheden en praktisk og teknisk afrunding af de bestående regler; der er ikke noget principielt i det.

Det, som lovforslaget i virkeligheden kan give anledning til, er en principel drøftelse af, om det er rigtigt at have disse fradragsregler. Jeg vil personligt tilstå, at da reglerne om disse fradrag blev indført, havde jeg en vis tiltro til, at de ville føre til, at den private opsparing ville blive større, og det er rigtigt, at vi trænger her i landet til, at både den private og den offentlige opsparing bliver større; men jeg må på den anden side også erkende, at erfaringerne måske tyder på noget andet. Det er jo erfaringer, vi alle sammen skal blive klogere af, og jeg tror, erfaringerne peger i den retning, at disse fradragsregler ikke betyder en stigning i den samlede private opsparing — eller måske en mindre stigning i den private opsparing, end disse skattelettelse kan motivere. Men det er en fornemmelse, jeg har. Jeg

har ikke kunnet foretage en virkelig undersøgelse af det, men jeg har en fornemmelse, der går ud på, at min tidligere tiltro måske ikke har kunnet holde stik. Jeg vil derfor gerne bede finansministeren om hurtigt — så vidt muligt hurtigt — at undersøge dette spørgsmål. Jeg ved, det lyder strengt, jeg ved, at embedsmændene er overarbejdede, jeg ved, at finansministeren også har meget at lave, men jeg tror, det vil være vigtigt, hvis finansministeren hurtigt kunne undersøge, hvor meget disse fradragsregler betyder i retning af at øge den private opsparing, om de overhovedet betyder noget, om det er noget, der batter. For hvis en sådan undersøgelse fører til, at det ikke er rigtigt at opretholde disse regler, fordi de kun virker som skattelettelse uden at øge den private opsparing, ja, så er det jo i høj grad et spørgsmål, om man skal opretholde disse regler.

Nu vil jeg i den forbindelse sige, at der jo forestår en skattereform, som alle taler varmt for, og jeg mener at kunne udlede af det høje tings sammensætning, at en skattereform vil komme til at gå ud på, at indkomstkatterne vil blive lettet væsentligt og forbrugsskatterne strammet tilsvarende. Hvis indkomstkatterne bliver lettet væsentligt, er det naturligvis klart, at så vil de fradragsregler, man har, komme til at betyde mindre; jo større og strammere indkomstbeskatningen er, des gladere er folk for fradragsregler, men jo mindre stram indkomstbeskatningen er, des mindre betyder fradragsreglerne. Jeg tror da også, at allerede de bestræbelser for en skattereform, som er i gang, og som jeg inderlig håber vil føre til noget praktisk, noget konkret allerede i denne samling, på en vis måde vil undergrave behovet for regler som disse.

Det, der i og for sig må være det afgørende, er, at vi er kommet til det punkt, at vor skattelovgivning nu er blevet et vildnis, en jungle, hvor der trænges til at blive ryddet op. Jeg tror, vi her i folketinget skal erkende, at det nu er på tide, vi laver et fradragsstop, sådan at vi i al kommende skattelovgivning undgår at indføre flere fradrag, sådan at junglen bliver vildere og slyngplanterne mere vildtvoksende; det tror jeg vil være vigtigt. Dernæst tror jeg, det vil være rigtigt, at vi ser på en række fradrag. I den skitse til en